

Nebyla tedy v danom prípade sť-l'ka, i keby sa malo za to, že všetci dosavadní užívatelia pôdy z titulu súkromoprávneho, t. j. z nájemnej smlúvy nerobili viacej nárok na užívanie pôdy tej, oprávnená dať pôdu, majúcu dľa vyše uvedeného povahu pastviny pre r. 1924—1929 do prenájmu odporúčajúceho ustanoveniam tohoto zákona (srov. § 10 cit. zák.), bola v ohľadu tom ustanovením zákona tohoto obmedzená, keďže úrad má v smysle cit. odst. 2 § 3 právo prikázať pôdu tú aj iným držiteľom dobytká. Prikázal-li však úrad pôdu tú dosavadným užívateľom pres to, že týto prehlásili, že nehodlajú na základe súkromoprávneho titulu pôdu tú ďalej držať, nemôže to subj. právu sť-l'kinému byť na závalu. Keď tedy sť-l'ka prenajala pôdu otaznú inému účelu, než práve účelu pastvy, jednala o svojej újme a úrad správne nebral zreteľ na onú smlúvu, ktorou pôda tá odňatá bola svojmu zákonitému účelu.

Pokiaľ konečne sťažnosť uplatňuje, že zakročenie občanov v-ských stalo sa opozdene, nemá výtku tato opory v zákone, lebo zákon č. 87/1924 nestanoví lehotu preklusivnu, v ktorej sú majitelia dobytká povinní nárok svoj na spoločnú pastvu uplatňovať a tak prirodzené hranice lehoty tej kryjú sa s hospodárskym účelom zakročenia toho, t. j. s obdobím pastevným. Jestliže žiadali občania v decembri 1924, aby im prikázaná bola pôda na obdobie pastevné roku 1925—1929, isteže nemôže sa zakročenie to považovať za opozdené, keďže v zime sa nepasie, ani netreba pôdu tú pre účele pastevné osobitne pripravovať.

#### Č. 5854.

**Státní zaměstnanci: Má státní úředník při všeobecné změně úředních titulů nárok na podržení dosavadního svého titulu?**

(Nález ze dne 10. září 1926 č. 18.344).

Věc: Václav M. a Josef T. v Praze (adv. Dr. Jos. Choc z Prahy) proti ministerstvu pošt a telegrafů (min. m. ta. Ludvík Mach) o úřední titul.

Výrok: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

Důvody: St-lé byli roku 1920 jmenováni »řediteli poštovního úřadu« v VII. hodn. tř. Výnosem min. pošt z 21. března 1923 byl Václav M. ustanoven na systemisovaném místě dozorčího úředníka a Josef T. na systemisovaném místě pošt. místoředitele u pošt. hospodářské ústředny s podotknutím, že jejich dosavadní úřední titul »pošt. ředitele« se nemění. Nař. rozhodnutím bylo však vysloveno, že dle usnesení vlády z 23. prosince 1924 přísluší Václavu M. titul pošt. inspektora a Josefu T. titul poštovního místoředitele a že těchto titulů mají nadále výhradně používat.

Rozhoduje o stížnostech uvážil nss toto:

St-lé nepopírají, že tituly, které jim byly přiznány nař. opatřením, odpovídají věcně předpisům obsaženým ve vl. nař. č. 236/21, nýbrž spatřují jeho nezákonnost jednak v tom, že prý zasahuje protiprávně v jejich práva nabytá, jednak že je bez jakéhokoliv předpokladu degraduje.



Pokud jde o výtku posléze zmíněnou, jest právní stanovisko tu uplatňované zřejmě mylné, neboť z obsahu nař. opatření, které výslovně poukazuje na úřední titulaturu, zavedenou nařízením č. 236/21, plyne nad pochybnost jasně, že žal. úřad nezamýšlel svým rozhodnutím provést degradaci st-lů, nýbrž toliko uvést jejich dosavadní úřední titul v soulad s právním řádem dle jeho mínění té doby platným. Nemá proto výtku tato skutkového podkladu.

Ovšem vytýkají stížnosti, že žal. úřad nebyl ani oprávněn ke kroku posléz zmíněnému a to proto, že st-lé nabyli z pravoplatných aktů jmenovacích nezměnitelného práva na užívání úředních titulů odchylných. Avšak ani tomuto právnímu stanovisku stížnosti nemohl nss přisvědčiti.

Předpis § 40 služ. pragm. z r. 1914, o nějž se také nař. č. 236 z r. 1921 opírá, stanoví v odst. 1, že úřední tituly v rozličných služ. odvětvích a odborech budou ustanoveny nařízením císaře. Tento předpis doznal druhým odst. § 64 ústav. listiny změny potud, že kompetence k opatřením zde uvedeným přešla na vládu. Odst. 3 cit. § 40. služ. pragm. pak stanoví, že za úřední titul úředníka má býti pokládán ten titul, který mu byl udělen na základě platných předpisů při jeho ustanovení, posledním povýšení nebo při změně jeho služ. určení, způsobené jmenováním. Nemá tedy býti pokládán za úřední titul onen titul, který úředníku po zákonu nebyl přiznán a neodpovídá předpisům platným v době úředníkovy ustanovení, povýšení nebo změny jeho služebního určení způsobené jeho jmenováním.

V daném případě vycházejí stížnosti z předpokladu, žal. úřadem ostatně v odv. spise výslovně doznaného, že st-lé byli roku 1920 jmenováni ve shodě s tehdy platnými předpisy, »řediteli pošt. úřadu« v VII. hod. tř. stát. zaměstnanců. Leč st-lé netvrdí a nedomáhají se stížností práva na užívání tohoto titulu, nýbrž domnívají se, že mají nárok na užívání titulu »poštovního ředitele«, který byl zaveden teprve nař. č. 236/21. Toho titulu však bylo vůči st-lům po prvé použito ve výnosu žal. úřadu z 21. března 1923 v ten způsob, že bylo vysloveno, že se dosavadní jejich úřední titul »poštovního ředitele« tímto opatřením nemění. Výrok tento, podle svého právě uvedeného doslovu, nemá povahy konstitutivního aktu, jaký předpokládá shora již cit. § 40 sl. pragm. ohledně propůjčení úředního titulu. Nemohou proto st-lé důvodně tvrditi, že jde v této příčině o nějaké ius quaesitum.

#### Č. 5855.

**Církevní věci (Slovensko): Je znalost státního jazyka podmínkou nároku duchovního na státní doplatky?**

(Nález ze dne 11. září 1926 č. 17.967).

Věc: Ondřej L. v H. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o požitky od státu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Apoštolská administratura v Trnavě oznámila dne 11. září 1923 referátu min. škol. v Bratislavě, že byl stěžující si kaplan Ondřej L. v G. přeložen s platností ode dne 15. září 1923 do H. Řečený referát vyzval přípisem z 29. září 1923 biskupský ordinariát v Trnavě, aby zaslal vzhledem k §u 4 a § 6 uh. čl. zák. XIV : 1898, resp. k § 3 uh.